

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające na temat postępowania w sprawie COMP/37.766 – Niderlandzki rynek piwa

(na podstawie artykułu 15 i 16 decyzji Komisji nr 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień funkcjonariuszy ds. przesłuchań w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji – Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21)

(2009/C 133/05)

Niniejsza sprawa miała swój początek w 1999 r., kiedy Komisja przeprowadziła dochodzenie w przedsiębiorstwie Interbrew NV (obecnie InBev NV) w sprawie nr 37.409 PO/Interbrew, w następstwie którego rozpoczęto postępowanie w drugiej sprawie, nr 37.614 Interbrew/Alken-Maes. W dniu 11 listopada 1999 r. do przedsiębiorstwa Interbrew została przesłana prośba o informacje, w odpowiedzi na którą Interbrew dostarczyło w styczniu i w lutym 2000 r. informacje o praktykach sprzecznych z konkurencją na niderlandzkim rynku piwa oraz złożyło wnioski o złagodzenie sankcji.

Pisemne zgłoszenie zastrzeżeń i czas na udzielenie odpowiedzi

W dniu 30 sierpnia 2005 r. Komisja opublikowała pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, które zostało przesłane do adresatów projektu decyzji. Opisano w nim szereg porozumień i uzgodnionych praktyk ograniczających konkurencję pomiędzy czterema przedsiębiorstwami na całym terytorium Niderlandów w okresie od dnia 10 lutego 1995 r. do dnia 3 listopada 1999 r.

Strony miały dwa miesiące na udzielenie odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Ostatecznym terminem był dzień 3 listopada 2005 r. Wszystkie strony poza Inbev wnioskowały kilkakrotnie o przedłużenie terminów.

W związku z problemami dotyczącymi dostępu do akt i poufności niektórych dokumentów, postanowiłem o przedłużeniu terminu do dnia 10 listopada (o czym zawiadomiłem przesyłając pismo do wszystkich stron, w tym do Inbev), a następnie do dnia 24 listopada 2005 r. Uważam, że przesunięcie terminu udzielenia odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń łącznie o trzy tygodnie było wystarczające, aby zagwarantować wszystkim stronom wystarczającą ilość czasu na przygotowanie się do obrony po rozwiązaniu problemów poufności i dostępu do akt.

Po wydaniu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń do niektórych lub wszystkich stron wysłano trzy listy z opisem stanu faktycznego, ponieważ planowano wykorzystać więcej faktów do potwierdzenia zastrzeżeń. Pierwszy list został wysłany w dniu 26 stycznia 2006 r. do przedsiębiorstwa Heineken. Przedsiębiorstwo Heineken przedstawiło swoje stanowisko w dniu 2 lutego 2006 r. W dniu 7 marca 2006 r. do wszystkich stron został wysłany list z opisem stanu faktycznego, w którym przedstawiono dodatkowe informacje uzyskane przez służby Komisji w styczniu i lutym 2006 r. Listy te jedynie wzmocniły oparte na faktach tezy przedstawione w poszczególnych akapitach pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń. Strony miały dwa tygodnie na przedstawienie swojego stanowiska wobec tych faktów. Ostatni list został wysłany do przedsiębiorstwa Heineken w dniu 6 kwietnia 2006 r.; w liście tym poinformowano Heineken o tym, że pewien dokument znaleziony w budynku należącym do Heineken zostanie wykorzystany do potwierdzenia istniejących zastrzeżeń. Ten sam dokument przesłano pozostałym stronom w dniu 8 maja 2006 r. Zarówno przedsiębiorstwo Heineken, jak i Grolsch udzieliły odpowiedzi na piśmie na listy z opisem stanu faktycznego.

Dostęp do akt

Jeśli chodzi o dostęp do akt, o co wnioskowało szczególnie przedsiębiorstwo Bavaria, Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji uznała, że poufne informacje, o dostęp do których wnioskowano (straty i zyski prowadzonych przez inne strony hoteli, restauracji, kawiarni) nie są niezbędne, aby przedsiębiorstwo Bavaria mogło przygotować swoją obronę. Po przeanalizowaniu tych dokumentów poparłem to stanowisko. Strony (w tym Bavaria) wnioskowały o uznanie tych informacji za poufne; informacje te nie uniewinniają przedsiębiorstwa Bavaria, ani nie zostały wykorzystane w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń.

Strony złożyły także wnioski o udzielenie im dostępu do odpowiedzi pozostałych stron na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Nie zaakceptowałem tych wniosków, ponieważ obecna polityka Komisji zakłada, aby nie udzielać zgody na takie wnioski, chyba że odpowiedź zawiera dowody uniewinniające inną stronę lub dowody uniewinniające, na których opiera się ostateczna decyzja Komisji. Trybunał orzekł także (wyrok w sprawie T-42/02 z dnia 27 września 2006 r., *Jungbunzlauer AG v Commission*, pkt 342 i następne), że Komisja nie ma obowiązku przekazywania odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń wszystkim stronom, chyba że ma zamiar wykorzystać część tych odpowiedzi jako dowody. Zwróciłem jednak uwagę, że strony mogły swobodnie wymienić się swoimi odpowiedziami, jeśli podjęłyby taką decyzję.

Złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym

Strony nie wnioskowały o złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym, mimo że byłyby to dla nich możliwość poznania zasadniczej treści odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, o co składały wnioski. Przedsiębiorstwo Bavaria przedstawiło stanowisko, że ponieważ strony nie otrzymały pisemnych odpowiedzi, spotkanie wyjaśniające nie było przydatne do przygotowania obrony. W rzeczywistości złożenie ustnych wyjaśnień dałoby stronom możliwość zareagowania na twierdzenia innych stron, na zaprezentowanie swojej argumentacji szerszej publiczności, w tym przedstawicielom państw członkowskich i członkom innych służb Komisji, niż te bezpośrednio uczestniczące w sprawie, oraz do poruszenia wielu kwestii w obecności licznych osób, z którymi przeprowadza się konsultacje przed podjęciem ostatecznej decyzji. Ponadto, jeśli ma miejsce niezgodność co do faktów, co regularnie się zdarza w trakcie spotkań wyjaśniających, można rozszerzyć postępowanie o te kwestie. Jednak to wyłącznie adresaci pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń mogą wnioskować o spotkanie wyjaśniające, jeśli sobie tego życzą. Jest to część ich prawa do obrony.

Projekt ostatecznej decyzji

Okres funkcjonowania kartelu skrócono w projekcie ostatecznej decyzji w porównaniu z pisemnym zgłoszeniem zastrzeżeń. Pierwotnie okres ten trwał od dnia 10 lutego 1995 r. do dnia 3 listopada 1999 r., obecnie uznano, że kartel funkcjonował od dnia 27 lutego 1996 r. do dnia 3 listopada 1999 r. Po uzyskaniu odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń stało się jasne, że nie jest możliwe udowodnienie w wystarczającym stopniu czasu trwania naruszenia przedstawionego w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń.

Jestem zdania, że projekt decyzji przesłany do Komisji zawiera jedynie te zastrzeżenia, co do których strony miały możliwość przedstawienia swojego stanowiska. W związku z powyższym stwierdzam, że prawo stron do złożenia wyjaśnień zostało zachowane.

Bruksela, dnia 26 marca 2007 r.

Serge DURANDE
